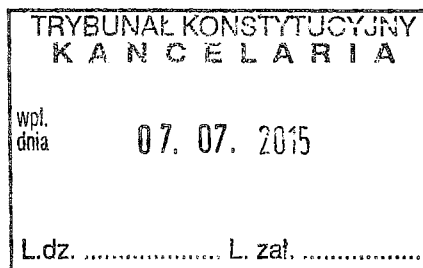

Warszawa, dnia 7 lipca 2015 r.

Wnioskodawca:

Grupa Posłów na Sejm VII Kadencji
reprezentowana przez
Jana Szyszko, Posła na Sejm RP
VII Kadencji -
umocowanego przedstawiciela grupy
posłów do występowania przed TK

Sygn. akt: K 9/14

TRYBUNAŁ KONSTYTUCYJNY
Aleja Jana Christiana Szucha 12 A
00 – 918 Warszawa

Pismo procesowe umocowanego przedstawiciela wnioskodawcy

Na podstawie przepisów ustawy o Trybunale Konstytucyjnym¹, w szczególności na podstawie jej art. 29 ust. 2, art. 30 ust.1. oraz art. 34 ust. 1 – działając (z uwzględnieniem art. 20 tejże ustawy) w imieniu wnioskodawcy, **oświadczam**, że (po zapoznaniu się ze stanowiskami Ministra Finansów /pismo z dnia 17 października 2014 r/, Ministra Środowiska /pismo z dnia 27 października 2014 r. oraz z 18 listopada 2014 r /, Prezesa Rządowego Centrum Legislacji /pismo z dnia 14 listopada 2014 r./, Prokuratora Generalnego /pismo z dnia 1 kwietnia 2015 r./ oraz Marszałka Sejmu reprezentującego Sejm RP /pismo z dnia 1 czerwca 2015 r) **podtrzymuję w całości bez zmian i uzupełnień** wnioski z dnia 31 marca 2014 r. o stwierdzenie niezgodności z Konstytucją Rzeczypospolitej Polskiej przepisów ustawy z dnia 24 stycznia 2014 r. o zmianie ustawy o lasach – a jednocześnie **wnoszę** o to, żeby w rozpatrywaniu tego wniosku Wysoki Trybunał zechciał zważyć na następujące okoliczności:

- 1) w zajętych stanowiskach wyżej wymienione organy państwowe utrzymywały, że świadczenia pieniężne dotyczące Lasów Państwowych na mocy skarżonej ustawy mieszczą się w ramach niepodatkowych należności budżetowych o charakterze publiczno – prawnym, o których mowa w art. 60 – 64 Ustawy o finansach publicznych, przy czym Prokurator Generalny nie miał wątpliwości, że świadczenia te

¹ Ustawa z dnia 1 sierpnia 1997 r. o Trybunale Konstytucyjnym (Dz. U. z 1997 r. Nr 102, poz. 643, z 2000 r. Nr 48, poz. 552, Nr 53, poz. 638, z 2001 r. Nr 98, poz. 1070, z 2005 r. Nr 169, poz. 1417, z 2009 r. Nr 56, poz. 459, Nr 178, poz. 1375, z 2010 r. Nr 182, poz. 1228, Nr 197, poz. 1307, z 2011 r. Nr 112, poz. 654).

- jakkolwiek nie wyczerpują znamion podatku – stanowią daniny publiczne nałożone na Lasy Państwowe jako przedsiębiorcę,
- 2) powołanym organom uszło jednak uwadze, iż art. 4. ust. 1. Ustawy o finansach publicznych stanowi, iż przepisy tego aktu prawnego „stosuje się do (...) jednostek sektora finansów publicznych” oraz „innych podmiotów w zakresie, w jakim wykorzystują środki publiczne lub dysponują tymi środkami”,
  - 3) w świetle załącznika nr 1 do niniejszego pisma procesowego (stanowiącego jego integralną część składową) nie można mieć wątpliwości, że (1) Lasy Państwowe nie należą do sektora finansów publicznych, (2) środki pieniężne we władaniu Lasów Państwowych nie są środkami publicznymi w rozumieniu Ustawy o finansach publicznych (nie są środkami, do których mają zastosowanie przepisy Ustawy o finansach publicznych dotyczące środków publicznych), (3) środki pieniężne, wykorzystywane przez LP do realizowania omawianych świadczeń stają się środkami publicznymi dopiero po wpływie na rachunek Ministra Środowiska (do tego czasu nie są środkami publicznymi w rozumieniu Ustawy o finansach publicznych),
  - 4) świadczenia pieniężne, do realizowania których Lasy Państwowe zostały zobowiązane w następstwie nowelizacji ustawy o lasach przeprowadzonej w roku 2014, nie mogą być zatem traktowane jako środki publiczne stanowiące niepodatkowe należności budżetowe o charakterze publiczno – prawnym, o których mowa w art. 60 Ustawy o finansach publicznych,
  - 5) oznacza to, że dywagacje Ministra Finansów, Ministra Środowiska, Prokuratora Generalnego oraz (działającego w imieniu Sejmu RP) Marszałka Sejmu na temat określonych uprawnień lub braku określonych uprawnień, przysługujących Ministrowi Środowiska w sprawach omawianych świadczeń, przeprowadzane z powoływaniem się na przepisy Ustawy o finansach publicznych, w szczególności z powoływaniem się na przepis art. 64 tego aktu, nie mogą być uznane za prowadzące do odzwierciedlenia prawdy,
  - 6) skoro wszakże powołane organy zgodnie uznały, że świadczenia pieniężne, nałożone na Lasy Państwowe nowelizacją ustawy o lasach z roku 2014, mieszczą się w ramach niepodatkowych należności budżetowych o charakterze publiczno – prawnym, to „idąc” tym tropem, nie sposób nie zauważyć, że niepodatkowe należności budżetowe, o których mowa w Ustawie o finansach publicznych, stanowią szczególne przypadki niepodatkowych należności budżetowych, o których mowa w Ordynacji podatkowej.
  - 7) są to mianowicie niepodatkowe należności budżetowe
    - a) realizowane przez:
      - jednostki sektora finansów publicznych (agencje wykonawcze oraz samorządowe zakłady budżetowe oraz inne jednostki sektora finansów publicznych),
      - podmioty nienależące do sektora finansów publicznych, jeżeli dana należność wiąże się z wykorzystywaniem lub dysponowaniem środkami publicznymi w rozumieniu Ustawy o finansach publicznych,
    - b) pobierane (w wykonaniu odrębnych ustaw) na rachunek budżetu państwa lub budżetu jednostki samorządu terytorialnego przez państwowe lub samorządowe jednostki budżetowe.
  - 8) skoro wyżej wymienione organy państwowe uznały, że świadczenia pieniężne, do realizowania których Lasy Państwowe zostały zobowiązane nowelizacją ustawy o lasach z roku 2014 są niepodatkowymi należnościami budżetowymi, to jednocześnie uznały, że są to daniny publiczne, zaś w świetle Ordynacji podatkowej – są to zobowiązania podatkowe,

- 9) w świetle załącznika nr 2 do niniejszego pisma procesowego (sporządzonego na podstawie przepisów Ustawy o finansach publicznych oraz Ordynacji podatkowej z uwzględnieniem linii orzeczniczej Trybunału Konstytucyjnego na temat ciężarów i świadczeń publicznych oraz po przyjęciu domniemania spójności krajowego systemu prawnego) nie ulega wątpliwości, że zobowiązania podatkowe, o którym mowa w pkt. 8, mogą nimi być tylko wówczas, jeżeli przyjmie się, że są to (w rozumieniu art. 111 Ustawy o finansach publicznych) dochody podatkowe budżetu państwa, czyli że są to podatki, albowiem (właśnie w świetle art. 111 Ustawy o finansach publicznych) inne dochody budżetu państwa będące daninami publicznymi nie mogą być przypisane do Lasów Państwowych,
- 10) oznacza to, że dywagacje Ministra Finansów, Ministra Środowiska, Prokuratora Generalnego oraz (działającego w imieniu Sejmu RP) Marszałka Sejmu oparte na założeniu, że świadczenia pieniężne, do realizowania których Lasy Państwowe zostały zobowiązane nowelizacją ustawy o lasach z roku 2014, są wprawdzie daninami publicznymi, lecz nie są podatkami – otóż te dywagacje nie mogą być uznane za prowadzące do odzwierciedlenia prawdy (innymi słowy – po przyjęciu, że skarżoną nowelizacją ustawy o lasach na LP nałożono świadczenia będące daninami publicznymi, na gruncie Ustawy o finansach publicznych świadczeń tych nie sposób zidentyfikować inaczej aniżeli poprzez uznanie tych świadczeń za podatki),
- 11) w świetle definicji zobowiązania podatkowego w rozumieniu Ordynacji podatkowej (a także w świetle dotychczasowej linii orzeczniczej Trybunału Konstytucyjnego) nie ulega wątpliwości, że istotą świadczeń publicznych będących właśnie zobowiązaniami podatkowymi jest przewłaszczenie środków pieniężnych na rzecz Skarbu Państwa,
- 12) skoro w swoim stanowisku Marszałek Sejmu, działając w imieniu Sejmu RP, utrzymuje, że świadczenia pieniężne, do realizowania których Lasy Państwowe zostały zobowiązane nowelizacją ustawy o lasach z roku 2014, są niepodatkowymi należnościami budżetowymi (a tym samym – w świetle dotychczasowej treści niniejszego pisma procesowego – są daninami publicznymi w rozumieniu Ustawy o finansach publicznych oraz zobowiązaniami podatkowymi w rozumieniu Ordynacji podatkowej) - to (na gruncie zasad logicznego rozumowania) nie sposób zrozumieć, dlaczego w tym samym piśmie organ ten twierdzi, że Państwowe Gospodarstwo Leśne „Lasy Państwowe” jest w istocie instytucjonalną konkretyzacją Skarbu Państwa (jest jednym z instytucjonalnych „objawień” Skarbu Państwa): twierdzenie, iż ww. świadczenia są zobowiązaniami podatkowymi, oraz twierdzenie, iż Lasy Państwowe są jedynie „emanacją” Skarbu Państwa pozostają w ewidentnej sprzeczności, albowiem Skarb Państwa nie może dokonywać przewłaszczenia środków pieniężnych Skarbu Państwa na rzecz Skarbu Państwa,
- 13) z mocy prawa Skarb Państwa jest podmiotowo zwolniony z obowiązku regulowania podatku dochodowego od osób prawnych – Lasy Państwowe, w wykonaniu rozporządzenia Rady Ministrów dotyczącego gospodarki finansowej w LP są zobowiązane do realizowania takiej daniny publicznej od określonej części swojej działalności gospodarczej ; Skarb Państwa nie płaci podatku od nieruchomości – Lasy Państwowe regulują taki podatek; Skarb Państwa nie płaci podatku od towarów i usług – Lasy Państwowe są podatnikiem w tym zakresie, jak również w zakresie podatku leśnego,
- 14) wnikliwa lektura załącznika nr 1 do niniejszego pisma procesowego nie pozostawia wątpliwości, że:
- a) Lasy Państwowe są przedsiębiorcą państwowym legitymowanym zdolnością prawną (choć oczywiście nie są osobą prawną w rozumieniu Kodeksu cywilnego),
  - b) ww. status Lasów Państwowych ma swoje głębokie uzasadnienie, wynikające z charakteru państwowych zasobów leśnych jako nienazwanej prawnie społecznej wspólności majątkowej,

zaś

- c) wszelkie próby odmiennej identyfikacji statusu Lasów Państwowych nie mogą być uznane za wewnętrznie spójne i możliwe do „osadzenia” na gruncie polskiego systemu prawnego;

skoro Lasy Państwowe są przedsiębiorcą, mającym zdolność prawną oraz mającym zdolność podatkową, to przymusowe świadczenia pieniężne, wynikające z nowelizacji ustawy o lasach z roku 2014 r. , należy oczywiście uznać za daniny publiczne, które w kontekście twierdzenia, zawartego w pkt. 9, mogą być daninami publicznymi, stanowiącymi dochód budżetu państwa, jeżeli przyjmie się, że są to podatki w rozumieniu Ustawy o finansach publicznych,

- 15) oznacza to, że dywagacje Marszałka Sejmu działającego w imieniu Sejmu RP oparte na twierdzeniu, że Lasy Państwowe są jedynie *statio fisci* Skarbu Państwa (w domyśle są jedynie „podłożem”, na którym działa Skarb Państwa czy są jedynie „surogatem” Skarbu Państwa) nie mogą być uznane za prowadzące do odzwierciedlenia prawdy. Ewidentna natomiast sprzeczność, o której mowa w pkt. 12, może świadczyć o tym, że Sejm RP, dokonując w roku 2014 z inicjatywy Ministra Środowiska nowelizacji ustawy o lasach, dopiero po wystąpieniu Trybunału Konstytucyjnego o zajęcie stanowiska w sprawie wniosku grupy posłów „przystąpił” do (*notabene* nietrafnej) identyfikacji prawnej obciążeń finansowych nałożonych na Lasy Państwowe - które był wcześniej uchwalił. Stwierdzenie zdania poprzedzającego należy odnosić odpowiednio również do Ministra Środowiska; w swoim bowiem odniesieniu się do ww. wniosku grupy posłów organ ten przedmiotowe obciążenia zidentyfikował jako niepodatkowe należności budżetowe będące dochodami budżetu państwa, a jednocześnie stwierdził, że obciążenia te przypominają dywidendę; oczywiście nie każda dywidenda jest dochodem publicznym, gdyż najczęściej jest korzyścią osiąganą przez akcjonariuszy; rzecz w tym, że - jak to jednoznacznie wynika z załącznika nr 2 do niniejszego pisma procesowego – dywidendy jako dochody publiczne nie są daninami publicznymi, zaś niepodatkowe należności budżetowe są daninami publicznymi (zaś w rozumieniu Ordynacji podatkowej zobowiązaniami podatkowymi); danina publiczna nie może zatem przypominać dywidendy jako dochodu publicznego niebędącego daniną publiczną; jeżeli już poszukiwać jakiejś paraleli, to świadczenia pieniężne, do realizacji których Lasy Państwowe zostały zobowiązane nowelizacją ustawy o lasach z roku 2014, należy pod względem funkcjonalnym porównywać do niepodatkowej należności budżetowej, polegającej na wpłatach do budżetu państwa 15 % zysku po opodatkowaniu, dokonywanych przez przedsiębiorców państwowych oraz przez jednoosobowe spółki Skarbu Państwa,
- 16) w swoim stanowisku Prokurator Generalny stwierdził, że Lasy Państwowe nie działają z wykorzystaniem własnego majątku, gdyż majątek, wykorzystywany przez Lasy Państwowe do prowadzenia działalności jest majątkiem Skarbu Państwa; Skarb Państwa wykonuje zatem (zdaniem Prokuratora Generalnego) uprawnienia właścicielskie i – w ramach tego nadzoru – jest w istocie uprawniony do dysponowania tym majątkiem w sposób uznany przez siebie za właściwy; ze stanowiska Prokuratora Generalnego wynika, że nie można Skarbu Państwa pozbawić prawa do określonego (zgodnie ze swoją wolą) dysponowania majątkiem, wykorzystywanym przez Lasy Państwowe do prowadzenia uprawnionej działalności,
- 17) jak to szczegółowo wyłuszczone w załączniku nr 1 do niniejszego pisma procesowego – w Lasach Państwowych nie występuje nadzór właścicielski; Lasy Państwowe nie są oczywiście podmiotem niezawisłym, albowiem podlegają nadzorowi administracyjnemu wykonywanemu m.in. przez Ministra Środowiska oraz Ministra Skarbu Państwa, a także przez wiele innych organów państwowych; nadzór ten jest sprawowany w imieniu

państwa w ramach imperium państwa z wykorzystaniem aktów administracyjno – prawnych, do których Skarb Państwa jako państwowa osoba prawna, będąca podmiotem praw i obowiązków w stosunkach cywilnoprawnych (a nie administracyjno – prawnych) nie jest oczywiście co do zasady uprawniony,

- 18) Skarb Państwa sprawuje nadzór właścicielski na przykład w jednoosobowych spółkach Skarbu Państwa; źródłem uprawnień do sprawowania nadzoru właścicielskiego (nadzoru o charakterze majątkowym i niemajątkowym) są tu akcje, będące własnością Skarbu Państwa, dające tej państwowej osobie prawnej możliwość oddziaływania na bieg spraw w spółce (łącznie z uprawnieniem pracowniczo – prawnym kreowania władz zarządczych spółki); ilość tych akcji odzwierciedla majątek Skarbu Państwa przekazany (w formie pieniężnej lub niepieniężnej) na własność jednoosobowej spółki Skarbu Państwa; majątek każdej spółki akcyjnej „obciążony” prawem oddziaływania nań przez akcjonariat (w jednoosobowych spółkach Skarbu Państwa wyłącznie przez Skarb Państwa) ma pasywne odzwierciedlenie w kapitale akcyjnym spółki; omawiany nadzór ma oczywiście charakter cywilno – prawny, a konkretnie pracowniczo – prawny, związany z okolicznością, że Skarbowi Państwa jako organowi nadzorcemu przysługuje uprawnienie do kreowania władz zarządczych spółki; omawiany nadzór właścicielski jest realizowany poprzez stanowienia aktów sprawstwa kierowniczego (przy czym teoria aktów sprawstwa kierowniczego jako aktów pracowniczo - prawnych odrębnych w stosunku do aktów prawa wewnętrznego została w szczegółach wyłuszczone w załączniku nr 1 do niniejszego pisma procesowego),
- 19) oczywiście Skarb Państwa nie jest właścicielem jednoosobowej spółki Skarbu Państwa; żaden podmiot praw i obowiązków legitymowany zdolnością prawną nie jest własnością innego podmiotu (jak to się niejednokrotnie potocznie określa); jeżeli jednostka organizacyjna niebędąca osobą prawną, nie jest legitymowana zdolnością prawną, to też nie jest przedmiotem własności, gdyż jest (musi być) po prostu (wyodrębnioną organizacyjnie lub/oraz funkcjonalnie) częścią składową jakiegoś podmiotu, będącego osobą prawną lub podmiotu legitymowanego zdolnością prawną; Lasy Państwowe nie są oczywiście częścią składową Skarbu Państwa (nie wchodzi w skład Skarbu Państwa),
- 20) organ podmiotu sprawujący nadzór właścicielski często jest uprzednio organem założycielskim (organem tworzącym dany podmiot), a następnie (w ramach tworzenia tego podmiotu), podmiotem wyposażającym tenże podmiot w zasoby majątkowe, potrzebne do prowadzenia przezeń uprawnionej działalności; organ sprawujący nadzór właścicielski z racji wprowadzenia do podmiotu własnych zasobów majątkowych nie może działać wbrew interesowi tego podmiotu,
- 21) oznacza to, że podmiot sprawujący nadzór właścicielski nad danym podmiotem, nie może (bez naruszenia kryterium legalności) w sposób dowolny oddziaływać na majątek, który wprowadził do danego podmiotu (zawsze powinien kierować się interesem tego podmiotu),
- 22) Państwowe Gospodarstwo Leśne „Lasy Państwowe” nie zostało utworzone przez Skarb Państwa ani też to nie Skarb Państwa oddał w zarząd Lasów Państwowych majątek Skarbu Państwa, potrzebny LP do prowadzenia uprawnionej działalności; Lasy Państwa zostały utworzone z woli Sejmu RP, działającego w sferze imperium w imieniu państwa; Ponadto z woli Sejmu RP, działającego w sferze imperium w imieniu państwa, Lasom Państwowym został przekazany w zarząd majątek Skarbu Państwa, w tym w postaci państwowych zasobów leśnych; Jak to wykazano w załączniku nr 1 do niniejszego pisma procesowego wykonywanie przez Lasy Państwowe zarządu majątkiem Skarbu Państwa nie jest nieodpłatne, albowiem odpłatnością jest tu wyręczanie (bez wynagrodzenia) przez Lasy Państwowe szeroko rozumianej administracji publicznej w sferze imperium i dominium, w tym poprzez realizowanie pozaprodukcyjnych funkcji lasu ; Różnica między wartością tego wyręczania a odpłatnością za prawo korzystania z majątku Skarbu Państwa

przez Lasy Państwowe stanowi przejaw ciężarów i świadczeń publicznych, realizowanych przez Lasy Państwowe poza daninami publicznymi; Ponoszenie tych ciężarów oraz świadczeń publicznych w połączeniu z kwestionowanymi przez wnioskodawcę świadczeniami pieniężnymi, stanowiącymi przecież wielokrotność kwoty odpowiadającej 15 % zysku rocznego (w tym prognozowanego zysku w roku 2016 i w latach następnych) Lasów Państwowych (t. j. wielokrotność wpłat, stanowiących powszechny obowiązek przedsiębiorców państwowych) – otóż obie te okoliczności uprawniają do stwierdzenia, że nowelizacja ustawy o lasach, dokonana w roku 2014, doprowadziła do stanu nierównego traktowania podmiotów, będących przedsiębiorcami państwowymi,

- 23) stan prawny i faktyczny, polegający na tym, że podmiot gospodarki narodowej, będący przedsiębiorcą, prowadzi działalność gospodarczą z wykorzystaniem przedsiębiorstwa, w skład którego wchodzi elementy zasobów majątkowych niebędące jego własnością (na przykład będące w jego posiadaniu na podstawie ograniczonego prawa rzeczowego czy prawa obligacyjnego), nie jest zjawiskiem wyjątkowym; wydierżawiający czy podmiot oddający przedsiębiorcy w użytkowanie składniki majątkowe celem ich wykorzystywania do prowadzenia działalności gospodarczej nie jest uprawniony do (oczywiście wyłącznie cywilistycznego a nie administracyjno – prawnego) oddziaływania na przedsiębiorcę co do sposobu wykorzystywania tych składników (jako elementów przedsiębiorstwa) w trakcie prowadzenia działalności gospodarczej (oczywiście pod warunkiem, iż ów przedsiębiorca działa z poszanowaniem przepisów kodeksu cywilnego dotyczących dzierżawy oraz ograniczonych praw rzeczowych). Stwierdzenia w zdaniu poprzedzającym odnoszą się odpowiednio do stanu prawnego i faktycznego, polegającego na tym, że Lasy Państwowe jako przedsiębiorca prowadzi działalność gospodarczą z wykorzystaniem przedsiębiorstwa, w skład którego wchodzi zasoby majątkowe własności Skarbu Państwa (pozostające w posiadaniu LP pod prawnym tytułem zarządu),
- 24) w kontekście stwierdzeń, zawartych w pkt. 17 – 23, dywagacje Prokuratora Generalnego oparte na twierdzeniu, że Skarb Państwa sprawuje nadzór właścicielki nad Lasami Państwowymi oraz że okoliczność ta rodzi uprawnienie Skarbu Państwa do dużej swobody w oddziaływaniu na zasoby majątkowe SP, będące w zarządzie Lasów Państwowych, nie mogą być uznane za prowadzące do odzwierciedlenia prawdy,
- 25) w ww. wniosku grupy posłów wskazano (z powołaniem się na dowody z dokumentów) na rażące (zdaniem wnioskodawców) naruszenie procedur prawnych, związanych ze stanowieniem pod koniec roku 2013 i w roku 2014 skarżonej ustawy o zmianie ustawy o lasach,
- 26) do zarzutów co do nieprawidłowości przy procedowaniu projektu ww. ustawy (na etapie prac rządowych) odniósł się na prośbę Trybunału Konstytucyjnego Prezes Rządowego Centrum Legislacyjnego, przy czym nie może ująć uwadze, że w zajęтым stanowisku organ ten z konieczności był zmuszony oceniać m.in. (kwestionowane przez wnioskodawcę) działania legislacyjne innego organu administracji publicznej, który z mocy prawa wypełniał i nadal wypełnia ta sama osoba fizyczna, która piastowała i nadal piastuje „urząd” Prezesa Rządowego Centrum Legislacyjnego,
- 27) w swoim stanowisku Prezes Rządowego Centrum Legislacyjnego doszedł do wniosku, że na etapie prac rządowych nie doszło do naruszenia procedur prawnych stanowienia prawa,
- 28) pozostawiając oczywiście Trybunałowi Konstytucyjnemu rozstrzygnięcie, czy istotnie przy stanowieniu ustawy o zmianie ustawy o lasach (w tym na etapie prac rządowych) nie doszło do rażącego i wielokrotnego naruszenia kryterium legalności poprzez procedowanie tego aktu niezgodnie z przepisami prawa, a także stawiając retoryczne wręcz pytanie, co jeszcze w procedowaniu przedmiotowej ustawy „musiałoby” zaistnieć, aby Prezes Rządowego Centrum Legislacyjnego podzielił zdanie wnioskodawcy, iż prace nad projektem ustawy o zmianie ustawy o lasach na etapie prac rządowych były

prowadzone ewidentnie niezgodnie z obowiązującą procedurą prawną – należy podnieść, iż zgodnie z dotychczasową linią orzecniczą Trybunału Konstytucyjnego naruszenie procedury stanowienia prawa może być uznane za okoliczność, przemawiającą za stwierdzeniem niezgodności aktu prawnego z Konstytucją RP, jeżeli skutki (choćby potencjalne), wynikające z tego naruszenia, mają (lub mogą mieć) charakter skutków dostatecznie istotnych,

- 29) zdaniem wnioskodawcy – naruszenie procedury przy stanowieniu omawianej ustawy o zmianie ustawy o lasach było tak rażące i ewidentne, że nie mogło nie skutkować powstaniem potencjalnych pól nieprawidłowości w następczym wykorzystywaniu (wynikających z tej ustawy) wpłat Lasów Państwowych do budżetu państwa (zwłaszcza w pierwszym roku obowiązywania ustawy, t. j. w roku 2014),
- 30) jak to wykazano w załączniku nr 3 do niniejszego pisma procesowego – z prawdopodobieństwem graniczącym z pewnością w roku 2014 kwota blisko 100 mln zł tej wpłaty nie została rozdysponowana zgodnie z treścią ustawy budżetowej; zdaniem wnioskodawców nie można tego nie wiązać przyczynowo – skutkowo z „chaosem” legislacyjnym towarzyszącym procedowaniu omawianej ustawy,
- 31) według najlepszej wiedzy wnioskodawców – Krajowa Sekcja Pracowników Leśnictwa Niezależnego Związku Zawodowego „Solidarność”, w realizacji podjętej uchwały oraz wobec braku oficjalnych informacji administracji rządowej na temat legalności, celowości, gospodarności oraz rzetelności wykorzystania środków budżetu państwa przeznaczonych w roku 2014 na realizację Narodowego Programu Przebudowy Dróg Lokalnych, aktualnie weryfikuje, czy przedsięwzięcia drogowe zaplanowane w ramach tegoż programu zostały należycie zrealizowane,
- 32) zgodnie z treścią ustawy budżetowej na rok 2014 (zob. załącznik nr 3) wpłata Lasów Państwowych do budżetu państwa powinna być przeznaczona w całości na realizację Narodowego Programu Przebudowy Dróg Lokalnych, przy czym - jak to podniesiono w ppkt. 30 – z tej wpłaty (800 mln zł) blisko 100 mln (z prawdopodobieństwem graniczącym z pewnością) nie zostało przeznaczone na powyższy cel; z ustawy budżetowej oraz z treści Narodowego Programu Przebudowy Dróg Lokalnych wynika, że efektem z realizacji tego programu powinien być impuls rozwojowy na terenach niezurbanizowanych kraju,
- 33) zdaniem wnioskodawcy (nie przesądzając o wynikach prac, o których mowa w pkt. 31) – efekt impulsu rozwojowego z Narodowego Programu Przebudowy Dróg Lokalnych (jeżeli w ogóle miał i ma miejsce) nie powinien być osiągniany „kosztem” rozwoju Państwowego Gospodarstwa Leśnego „Lasy Państwowe”,
- 34) wnioskodawca bez zbędnej zwłoki przesłał do TK przygotowywany właśnie raport, stanowiący dodatkowe (bardzo szczegółowe oraz faktograficzne) wsparcie utrwalonej we wniosku z dnia 31 marca 2014 r. diagnozy, że obciążenia finansowe (nałożone na Lasy Państwowe nowelizacją ustawy o zmianie ustawy o lasach z roku 2014) stanowią czynnik bardzo istotnie ograniczający rozwój Lasów Państwowych.

Mając powyższe na względzie zwracam się, jak na wstępie.

--

Załączniki:

Załącznik nr 1 Państwowe Gospodarstwo Leśne „Lasy Państwowe” – forma organizacyjno-prawna, w tym Status Lasów Państwowych.

Załącznik nr 2 – Kompleksowa klasyfikacja środków publicznych oraz ciężarów i świadczeń publicznych. (wraz z płytą CV)